a. मुछक्तिासि विश्वद्रपूर्जा माविश गौप्त्येन ।

b. उपं विशे द्विद्वि दोषावस्तिर्धिया वयम् । नमो भर्त्त रमिसि ॥ ११॥ का॰ [४.१२.६.] स७िस्तित्यालभत ४ इति । गामित्यनुवर्तते । है गौः वं सं- हितासि चीराज्य इपक्विद्दानाय यज्ञ कर्मिशः संयुक्तासि । किम्भूता विश्व इपो विश्व इपं यस्याः सा । श्रुक्त कृषाद्वि इक्ष द्रपर्युक्ता । सा वर्मु ज्ञा चीरादि रसिन गौपत्येन गोस्वामिवेन मा मामाविश सर्वतः प्रविश । वत्य्यसादान्मम वङ्गविधो रसो व- कृत्रिधं गोस्वामिवं च सम्प्यतामित्यर्थः ॥ का॰ [४.१२.७.] गार्हपत्यं गवोपति- हत्य उप वितीति ॥ उप वा ॥ तिस्रो गायत्र अग्रियो मधुक् न्दो दृष्टाः । है दोषावस्तः है अग्रे दोषा रात्रिस्तस्यामिय वसित अग्रसं धार्यमाणवान्नोपशाम्यतीति दोषावस्ता । यदा अग्री कृदेवा इत्युपक्रम्य तैः संगृक्य रात्रिं प्रविवेशितोतिक्। सन् अग्रे रात्रौ प्रवेश उक्तस्तमयं मस्त्र आह् । है दोषावस्तः रात्रौ वसनशील गार्क्ष्वि प्रतिदिनं वयं यज्ञमानाः वा वामुप रमिस वां प्रत्यागक्रामः । इदलो मिस । किम्भूता वयम् । धिया श्रद्धायुक्तया बुद्धा नमो भरतः नमस्कारं संपाद्यतः । यदा नम इत्यन्ननाम [निष्य॰ २.७.] अतं क्विर्विश्वतः ॥ २२॥

राजंत्तमधुराणां गोपामृतस्य दीदिंविम् । वर्धमाणाः स्वे दमें ॥ ५३ ॥

क्रियापद्मनुवर्तते । वयमीदृशमग्निमृपैमः । कीदृशं राज्ञतं दीप्यमानमधराणां गोपां गोपायतीति गोपास्तम् । यज्ञानां गोप्तारम् । ऋतस्य सत्यवचनलचणस्य व्रतस्य दीदिविं दीपयितारम् । अग्निसमीपे व्रतं गृकीवा सत्यं वद्तीत्याशयः । स्वे दमे ग्रस्मदीये गृक्ते वर्धमाणं चातुर्मास्यसोमपश्चादिभिर्भवृद्धं गक्तम् । दा-